

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1935

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 242

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3348.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Σ.Α.Υ.
Νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1935 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑννέα μελῶν ὡς κάτωθι :

Πάντε ἱατρῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς συνταξιούχος τοῦ Ταμεῖου, ἐξ ἑνὸς ὀδοντιάτρου, ἑνὸς φαρμακοποιῶ, ἑνὸς μὴ Ὑγειονομικοῦ ἐπιστήμονος ἐμφανίζοντος εἰδίκευσιν περὶ τὰ ασφαλιστικὰ θέματα καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Τ' ἀνωτέρω Ὑγειονομικὰ μέλη διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας ἐκ καταλόγων ὑποβαλλομένων παρὰ τῶν Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων καὶ περιλαμβανόντων πενταπλάσιον ἀριθμὸν ἐξ ἑκάστου Ὑγειονομικοῦ Σώματος. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ διορίζεται καὶ ὁ εἰδικὸς περὶ τὰ ασφαλιστικὰ θέματα. Ὁ ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος διορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Α. Ν. 281) 1936, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη. Πάντων τῶν ἀνωτέρω μελῶν διορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη. Πάντα τ' ἀνωτέρω μέλη δεόν νὰ εἶναι ἐγκατεστημένα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

3. Ἡ θητεία πάντων τῶν μελῶν εἶναι τριετής.

4. Πρόεδροι καὶ μέλη Διοικητικῶν Συμβουλίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων δὲν δύνανται νὰ διορισθῶν μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ὡς ἐπίσης καὶ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

5. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν ἑκ τῶν ἱατρικῶν μελῶν διορίζεται Πρόεδρος, καὶ ἄλλο μέλος ὀδοντίατρος ἢ φαρμακοποιὸς διορίζεται ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Τὰ διορισθησόμενα Ὑγειονομικὰ μέλη τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. δεόν νὰ ἔχουν ἐκπληρώσει ἀπᾶς τὰς πρὸς τὸ Ἰδρυμα ὑποχρεώσεις τῶν.

6. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Εἰς περίπτωσιν χρεύσεως τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου διορίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑτέρος ἐν τῇ θέσει καὶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας

τοῦ ἐκλιπόντος. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. ἀναπληροῦνται παρὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν τοιούτων. Χρέη Γραμματέως τοῦ Δ. Σ. ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Δ. Σ.

7. Τὸ Δ. Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐξ μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθος, παρεχομένης μόνον κατὰ συνεδριάσιν ἀποζημιώσεως, ἣν ὀρίζει τὸ Δ. Σ. καὶ ἐγκρίνει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἐξαιρετικῶς παρέχεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. ποσὸν κατὰ μῆνα δι' ἑξοδα παραστάσεως καὶ δι' ἀποζημιώσιν αὐτοῦ ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον καὶ διαχειρίζεται τὴν περυσίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας περὶ Τ.Σ.Α.Υ. διατάξεις καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τοῦτο. Τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου δύνανται νὰ καθορισθῶσιν εἰδικώτερον διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Σ.

3. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἢ καὶ ἄλλου μέλους τοῦ Δ. Σ. ἢ καὶ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ τοῦ Ταμεῖου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

4. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Σ. συμμετέχει ἄνευ ψήφου Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνώτερος Ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, διοριζόμενος παρὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ. Οὗτος ἀσχεῖ τὰ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καθήκοντα.

5. Τὰ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν δύο Ὑγειονομικὰ μέλη μετὰ δύο ἀναπληρωματικῶν τοιούτων τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπὶ διετῇ θητείᾳ.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. περὶ ἐνεργείας μὴ ἐγκακριμένων δαπανῶν, πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ ἐποπτεῖον Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ τῆς συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετόχων καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ δὲ κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀρμοδιότητες αὐτῆς περιέρχονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις περὶ Διοικητικῆς ὁργανώσεως τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. αἵτινες δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 4.

1. Μετά την λήξιν εκάστου λογιστικού έτους ένεργείται έλεγχος τής διαχειρίσεως του Ταμείου υπό (τριμελούς) επιτροπής, συγκειμένης εξ ενός ησφαλισμένου, όριζομένου υπό του Υπουργού Κοιν. Προνοίας, ως Προέδρου, ενός άνωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Κοιν. Προνοίας, όριζομένου υπό του Υπουργού Κοιν. Προνοίας, εξ ενός άνωτέρου υπαλλήλου του Έλεγκτικού Συνεδρίου, όριζομένου υπό του Προέδρου αυτού. Η έξελεγκτική επιτροπή ένεργεί έλεγχον εντός των γραφείων του Ταμείου και υποβάλλει την σχετικήν έκθεσιν της προς το Υπουργείον Κοιν. Προνοίας, αντίγραφον δέ ταύτης συγχρόνως προς τά Διοικητικά Συμβούλια του Τ.Σ.Α.Υ., του Π.Ι.Σ., Π.Ο.Σ. και Π.Φ.Σ.

Είς τον Πρόεδρον τής Επιτροπής ταύτης καταβάλλεται αποζημίωσις, όριζομένη δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοιν. Προνοίας, είς τά μέλη δέ αυτής τά υπό του νόμου προβλεπόμενα έξοδα κινήσεως.

*Άρθρον 5.

Πλήν των άλλων παροχών, τó Ταμείον δύναται νά παρέχη ιατροφαρμακευτικήν και νοσοκομειακήν περίθαλψιν είς τους μετόχους, τους συνταξιούχους και τά μέλη τής οικογενείας αυτών.

Β.Δ. προκαλούμενον υπό των Υπουργών Κοινωνικής Προνοίας, Συντακισμού και Οικονομικών, μετά πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, θέλει όρίσει τον τρόπον, τους δικαιούχους και την έκτασιν των παροχών. Τό αντίκειμενον αυτής θ' αποτελέσθι ίδιον κλάδον του Ταμείου, ό δέ λογαριασμός αυτού παραμένει κειωρισμένος παντός άλλου λογαριασμού.

2. Τό απαιτούμενον διά την ιατροφαρμακευτικήν και νοσοκομειακήν περίθαλψιν πσόν αναγράφεται υπό ίδιον κεφάλαιον του προϋπολογισμού του Ταμείου, καλύπτεται δέ εκ των βαρυνόντων τους μετόχους πόρων του Ταμείου και εξ ειδικής συμμετοχής είς βάρος των δικαιουμένων, επιβαλλομένης δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου έγκρινομένης υπό του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας.

3. Ησφαλισμένοι δι' ιατροφαρμακευτικήν και νοσοκομειακήν περίθαλψιν είς έτέρους Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, δύνανται νά υπαχθώσιν είς την υπό του παρόντος άρθρου προβλεπομένην ασφάλισιν του Τ.Σ.Α.Υ., δικαιούμενοι νά αιτήσωνται την διαγραφήν των εκ των Όργανισμών είς ους είσιν ησφαλισμένοι διά την αίτίαν ταύτην.

4. Η συμμετοχή είς έτερα σπμεία άρωγής Υγειονομικών Δημοσίων υπαλλήλων ή Ν.Π.Δ.Δ. ησφαλισμένων είς τó Τ.Σ.Α.Υ. είναι προαιρετική.

*Άρθρον 6.

1. Είς τας περί πόρων κειμενας διατάξεις επέρχονται αι ακόλουθοι μεταβολαι. Τό δικαίωμα έγγραφής είς τó Ταμείον καθιζείται είς δραχμάς 200. Είς την καταβολήν του δικαιώματος έγγραφής υπολογίζεται και πών ποσόν περιελθόν όπωσδήποτε είς τó Ταμείον εκ περιδοικών καταβολών του υγειονομικού πρό τής έγγραφής αυτού είς τó Ταμείον, πάντως τó υπολογισθέν κατά τ' άνωτέρω διά την έγγραφήν ποσόν όφείλεται είς τó Τ.Σ.Α.Υ.

2. Η καταβολή διά την τέλεσιν γάμου καθορίζεται είς δραχμάς 2 000, επιβάλλεται δέ καταβολή δι' έκαστον τέκνον εκ δραχμών 500. Αί καταβολαι αύται είναι καταβλητέαι εντός εξαμήνου από τής τελέσεως του γάμου ή τής αποκτήσεως τέκνου, διά δέ τά πρό τής ισχύος του παρόντος νόμου γεννηθέντα τέκνα ή καταβολή πρέπει νά γίνη εντός έτους από τής ισχύος του παρόντος.

3. Η εισφορά Κλινικών και λοιπών Ίδρυμάτων, καθοριζομένων διά τής υπ' αριθ. 21724)45 υπουργικής αποφάσεως, προς τó Τ.Σ.Α.Υ. καθορίζεται εφεξής είς δραχμ. έκαστον πενήτηκοντα (150) διά τας περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης και έκαστον (100) διά τας επαρχίας έτησίως κατά κλίνην, άσχετως εάν αύται είναι κατελιγμέναι: ή όχι και διατίθενται μέρος αυτών δι' άπόρους άσθενείς. Η καταβολή θά ένεργήται τον τελευταίον μήνα έκάστης εξαμηνίας.

Είς την ως άνω εισφοράν υπόκεινται και τά Δημοσίου Δικαίου Νοσηλευτικά Ίδρύματα διά τας κλινας τας διατιθεμένας διά την νοσηλείαν αρρώστων επί πληρωμή κατά την διάταξιν του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. Δ. 2592)1953.

Τά μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου 1954 όφειλόμενα είς τó Ταμείον εκ τής εισφοράς 1 % επί των άκαθαρίστων εισπράξεων θά καταβληθούσιν είς ίσας μηνιαίας δόσεις, εντόκως άφ' ής όφείλονται προς 5 % έτησίως εντός διετίας από τής ισχύος του παρόντος.

Καθυστέρησις δόσεως τινος πέραν του μηνός καθιστά άπαιτητήν όλόκληρον την όφειλήν βαρυνομένην με τον έκαστοτε τόκον υπερημερίας.

4. Η μηνιαία εισφορά των έλευθέρως ασκούντων τó επάγγελμα ησφαλισμένων καθορίζεται είς δραχμάς 100. Η μηνιαία εισφορά των ασκούντων την ειδικότητα χειρουργού παντός κλάδου, ώτορινολαρυγγολόγου, όφθαλμολόγου, γυναικολόγου, μαιευτήρος, νευρολόγου, ψυχιάτρου, των χορηγούντων φάρμακα ιατρών είς μέρη ενθα δέν λειτουργεί Φαρμακείον και των όδοντιάτρων είς δραχμάς 130 μηνιαίως.

5. Οί κατέχοντες έμμισθον θέσιν υπό την έννοιαν του άρθρ 40 εδάφ. 11 του Διατάγματος τής 23.3.34 ως ισχύει τουτέσμερον υποχρεούνται είς μηνιαίαν εισφοράν δραχμ. 40 και είς κράτησιν 3 ο)ο επί των αποδοχών των.

Εάν ή ένεργουμένη εκ των αποδοχών αυτών κράτησις 3 ο)ο μετά τής μηνιαίας εισφοράς δέν άνέρχεται είς τó πσόν τής μηνιαίας εισφοράς του έλευθέρως ασκούντος, τής καθοριζομένης διά του παρόντος νόμου, είναι υπόχρεοι νά καταβάλωσιν είς τó Ταμείον τó έλλείπον μηνιαίως προς συμπλήρωσιν ταύτης.

Την κράτησιν 3 ο)ο ως και την εν τφ εδαφίφ τουτέφ μηνιαίαν εισφοράν ένεργούν πάντες, άνευ εξαίρέσεως, οί καταβάλλοντες άποδοχάς είς Υγειονομικούς. Ταύτας ως και την ισόποσον εισφοράν οί βαρυνόμενοι με ταύτην αποδίδουν είς τó Ταμείον εντός μηνός από τής καταβολής των αποδοχών.

Καταργείται πάσα διάταξις εκδοθεΐσα εκτός και καθιερούσα εξαίρέσεις διά τινας των άρχικώς εκ των ως άνω διατάξεων υποχρεουμένων, ως και πάσα διάταξις, δι' ής οί είς τó Ταμείον τουτο ησφαλισμένοι απαλλάσσονται έγγραφέντες τυχόν είς άλλα ασφαλιστικά Ταμεία.

Η υποχρέωσις προς τó Τ.Σ.Α.Υ. καταβολής ισόποσου εισφοράς προς τας ένεργηθείσας κρατήσεις βαρύνει πάντα τά άπασχολούντα υγειονομικούς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εξαίρεσει του Έλληνικού Δημοσίου, κατά τας κειμένας περί τούτων διατάξεις.

6. Ασφαλιστικοί Όργανισμοί και Ταμεία Υγείας συμβεβλημένοι μετά ιατρών διά συμφωνίας κατ' έπίσκεψιν ή κατά περίπτωσιν διά την περίθαλψιν ησφαλισμένων είς τά ιδιωτικά ιατρεία ή κατ' οίκον του άσθενούς, εφ' όσον οί ησφαλισμένοι εκλέγουσιν έλευθέρως οιονδήποτε ιατρόν, δέν υποχρεούνται είς την καταβολήν προς τó Ταμείον τής κατά τ' άνωτέρω έργοδοτικής εισφοράς.

7. Υγειονομικοί κατέχοντες κατά την διάρκειαν τής άσφαλίσεως των μέχρι τής ισχύος του παρόντος έμμισθον θέσιν κατ' την άνωτέρω έννοιαν και δικαιούμενοι ν' άσκώσιν έλευθέρως τó επάγγελμα, μη καταβαλόντες δέ την όφειλομένην προς τó Ταμείον κράτησιν υποχρεούνται διά τον χρόνον καθ' όν παρέλειψαν την καταβολήν είς την υπό του παρόντος άρθρου καθοριζομένην μηνιαίαν εισφοράν του έλευθέρως ασκούντος, πλήν αν τó ποσόν τής κρατήσεως, είς ήν ήσαν υποχρεωμένοι, υπερβαίνει τó ποσόν τής εισφοράς του έλευθέρως ασκούντος, όπότε καταβλητέα είναι πλήν τής εισφοράς και ή επί πλέον διαφορά, εντός έτους από τής ισχύος του παρόντος άτόκως.

8. Τό υπέρ του Τ.Σ.Α.Υ. ποσοτόν 40 % επί του προς τó Δημόσιον όφειλομένου φόρου καθαράς προσόδου παρ' έκάστου ησφαλισμένου καταβάλλεται άπ' εύθείας παρ' αυτού προς τó Ταμείον, μειούμενον εφεξής είς 20 % πλήν των μετόχων φαρμακοποιών, δι' ους μειούται είς 15 ο)ο. Η διάταξις αύτη είναι έφαρμοστέα από του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Τὸ ἥμισυ τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης καταβολῶν τοῦ ἡσφαλισμένου παρέχει δικαίωμα προσταξέσεως τῆς συντάξεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος ὀρίζοντα.

9. Τὸ ἱατροσῆμον ὀρίζεται: τῶν συνταγῶν εἰς λεπτὰ 50, τοῦ συνταγολογίου εἰς λεπτὰ 50, τῶν μικροβιολογικῶν καὶ βιολογικῶν ἐκθέσεων εἰς δραχμὴν μίαν, τῶν ἐκθέσεων, ἀκτινοσκοπήσεως καὶ ἀκτινογραφιῶν εἰς δραχμὰς 2,50.

10. Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐπιτρέπεται ἡ προσαρμογὴ τῶν καθοριζομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστῶν ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενου φόρου τῶν ὑποχρέων ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορολογικοῦ συστήματος.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν ἐκδικαστικὴν τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Α. Ν. 617)1945 συμμετέχει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὅστις προεδρεύει αὐτῆς, καὶ εἰς ἱατροὺς, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου. Ἡ θητεία πάντων τῶν μελῶν, πλην τοῦ προέδρου, εἶναι διετής.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς ἐπικύλλησιν τοῦ ἱατροσῆμου συνταγῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ ὑγειονομικοὶ ἀνεξαρτήτως ἂν οὗτοι εἶναι μέτοχοι τοῦ Ταμείου. Συνταγαὶ ἀπαλλασσόμενοι ὡςδὴποτε ἱατροσῆμου βαρύνοντος τὸν ἱατρόν, ἐκτελοῦνται εἰς φαρμακεία ἐπὶ πληρωμῇ ὑπὸ τοῦ ἀρρώστου ἢ τρίτου, ὑπόκειται εἰς ἐπικύλλησιν τοῦ ἱατροσῆμου τοῦ βαρύνοντος τὸν φαρμακοποιόν.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκδιδόμενων ὡς ἄνω συνταγῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων ὑπὸ τῶν νοσοκομείων, κλινικῶν ἢ θεραπευτηρίων πρὸς ἐξωτερικὴν χρῆσιν ὑπόχρεοι εἶναι οἱ ὁργανισμοὶ οὗτοι, πλην ἂν πρόκειται περὶ τοιούτων ἐγγράφων ἐκδιδόμενων ὑπὸ δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ νοσοκομείων αποτελούντων Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἀπαλλασσόμενων τῆς ὑποχρέωσης ταύτης ἐφόσον ταῦτα ἀφορῶσιν ἀπόρους.

3. Οἱ πρὸς ἐπικύλλησιν ἱατροσῆμου ὑπόχρεοι ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι βιβλίον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ καταχωρῶνται ἐν περιλήψει αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ ἄλλα εἰς ἐπικύλλησιν ἱατροσῆμου ὑποκείμενα ἐγγράφα, ἐξαίρεσει τῶν ἱατρῶν, ὀδοντιάτρων καὶ κτηνιάτρων, ἀπαλλασσόμενων τῆς ὑποχρέωσης ταύτης διὰ τὰς ἐκδιδόμενας ὑπ' αὐτὸν συνταγὰς καὶ πιστοποιητικά.

4. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 693)1948 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ βάσει τούτου ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 6332)19.10.151 ὑπουργικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ Β.Δ. προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύναται νὰ μεταβληθῇ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως οἰουδήποτε πόρου τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὴν διὰ Β.Δ. κατὰ τὰ ἄνω ρύθμισιν περιλαμβάνεται καὶ ἡ καθιέρωσις τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως δι' εἰδικῶν ἐνσῆμων ἐπικυλλωμένων ἐπὶ τοῦ ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τῶν μνηζίων εἰσφορῶν ἢ κρατήσεων, ὡς καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἀντὶ τοῦ ἱατροσῆμου συνταγῶν καὶ τοῦ ἱατροσῆμου τοῦ συνταγολογίου, εἰς πάντας τοὺς ὑγειονομικοὺς ἐτήσιου χρηματικοῦ ποσοῦ βαρύνοντος πάντας, μειουμένης τῆς ἤδη ἠυξημένης διὰ τινος ὑγειονομικοῦ μνηζιαῆς εἰσφορᾶς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100 δραχμῶν μνηζιαῶς.

2. Διὰ Β. Δ)των προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ προκαλουμένων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ μεταβληθῇ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξ ἱατροσῆμου διὰ τὰ ἐγγώρια ἰδιοσκευάσματα.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶς ὅστις ὑπόχρεος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργῇ κρατήσεις ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων πρὸς ἡσφαλισμένους παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀποδοχῶν καὶ νὰ καταβάλλῃ ταύτας

εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ εἰσφορῶν βαρυνουσῶν αὐτὸν ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον παρ' ὃ ὑπηρετεῖ οὗτος, ὡς καὶ πᾶς καθυστέρων ὑποχρέωσιν ἀσφαλιστικὴν ὑφισταμένην ἐναντι τοῦ Ταμείου ἢ ἀμελήσας δηλώσιν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ νόμου πέραν τοῦ τριμήνου, ὡς καὶ πᾶς παραβαίνων τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου διατάξεις καὶ πᾶς ἀρνούμενος νὰ παράσχῃ τὰς νομίμως αἰτηθείσας πληροφορίας ἢ διακυλύνων τὸν νομίμως ἐνεργούμενον ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ὁργάνων τοῦ Ταμείου, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1373)1944, ἐφαρμοζομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζομένης διαδικασίας. Τὸ Ταμεῖον δύναται πάντοτε νὰ παρίσταται ὡς πολιτικὸς ἐνάγων ἀνευ τινὸς προδικασίας. Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παράδοσιν προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων θεωροῦνται οἱ ἐν τῷ ὡς ἄνω νόμῳ καὶ ἄρθρῳ σημειούμενοι, τὰ δὲ νομικὰ πρόσωπα εὐθύνονται ἀπ' εὐθείας διὰ τὰ μὴ ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῶν καταβληθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἐντόκως ἀπὸ τοῦ χρόνου ἀρ' οὗ ἔδει νὰ καταβληθῶσιν.

2. Ὅπου κατὰ τὰς περὶ Τ.Σ.Α.Υ. διατάξεις ἀπαιτεῖται ἐγκλησις τοῦ Ταμείου, ἀφορῶσα ἀντικείμενα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τοὺς πόρους ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, αὕτη ἐγγεγίρεται εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιακῶν ὁργάνων τοῦ Ταμείου.

3. Εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ ὅργανα τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπεται ὅπως προβαίνουν εἰς ἔλεγχον α) τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν στοιχείων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, αἰτίνες ἀπασχολοῦν ὑγειονομικοὺς, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν, β) βιβλίου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀσθενῶν εἰς κλινικὰς ἢ ὑγειονομικὰ ἰδρύματα ἐν γένει ὡς καὶ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν κανονισμένων κλινῶν αὐτῶν καὶ γ) τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων φαρμάκων καὶ ἐν γένει φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ὡς καὶ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ὑπολοίπων. Κατὰ τὸν διενεργούμενον ἔλεγχον οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἐλεγχομένων ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων καὶ Νομικῶν Προσώπων, ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχωσι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν εἰς τὸν ἐνεργούντα τὸν ἔλεγχον. Τὰ ὅργανα τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως, νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι κατὰ τὴν ἐνάγκησιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τῇ πραγματάσει τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου. Αἱ φορολογικαὶ ἀναγὰι παρέχουσιν εἰδικὰς πληροφορίας ζητούμενας παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. σχέσιν ἐχούσας μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν πόρων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τινος ἐκ τῶν σημειούμενων ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος δύναται τὸ Ταμεῖον διὰ τῆς παρ' αὐτῷ λειτουργούσης τεχνικῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ προηγουμένην κλήσιν πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων, νὰ ἐπιβάλῃ ἀνεξαρτήτως τῶν ποινικῶν εὐθυνῶν καὶ χρηματικὴν διοικητικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμ. 3.000. ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου. Κατὰ τῆς κατάξεως τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφορῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἀποφάσεις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 693)1948 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 617)1945 Α. Ν. κλπ» καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβληθησομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 § 1 Α. Ν. 617)1945 λέξεις «μὴ αἰρετῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «τεχνικῶν»

Ἄρθρον 12.

1. Εἰσφοραὶ ὀφειλόμεναι μετὰ τὴν 31.12.54 εἴτε ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων ἐξοφλοῦνται ἀναπρο-

ταρμολόμενα: επί τη βάσει των κατά των κατά την ημέραν της εξοφλήσεως ισχυουσών διατάξεων, επιβαρυνόμενα: συνάμα εν περιπτώσει υπερημερίας πέραν του εξαμήνου δια προσθέτου τέλους ίσου προς 10 ο)ο επί της οφειλής, καταργουμένης πάσης αντιθέτου διατάξεως.

2. Απαιτήσεις του Ταμείου εκ περιδικιών ή μη εισφορών εν γένει καθίστανται: τιμοφόροι προς 7 ο)ο από του τέλους του έτους, καθ' δ' εγένοντο άποιτηται.

3. Απαιτείται οφείλαι προς το ΤΣΑΥ βαρύνονται: τους ήσφαλισμένους και συνταξιούχους μέχρι 31.12.54, μη ύπολογιζομένων των προσθέτων τελών, τα όποια καταργούνται δι' αυτές, θα καταβληθώσιν δι' ίσων μηνιαίων δόσεων εντός τριετίας εντόκως προς 10 ο)ο ετησίως. Η καθυστέρησης μιας δόσεως συνεπάγεται την υποχρέωσιν του οφειλόντος όπως καταβάλη ολόκληρον το οφειλόμενον ποσόν μετά του ήμισους των προ τής ισχύος του παρόντος νόμου επιβαλλομένων προσθέτων τελών, εντόκως προς 12 % ετησίως. Αι κυρώσεις του παρόντος νόμου διοικητικά και ποινικά εφαρμόζονται και εν προκειμένω. Επίσης εφαρμογήν έχουσι και εις την προκειμένην περίπτωσην τα εν άρθρω 26 του παρόντος όριζόμενα.

Τα οφειλόμενα θα ύπολογισθώσιν επί τη βάσει των Ύπουργικών αποφάσεων των ισχυουσών κατά την 30.12.54.

4. Η κατά τον νόμον 5940)33 περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων παρεχομένη ευχέρεια άναστολής της καταβολής των οφειλών ή τμηματικής καταβολής αυτών άνατίθεται εις το Έποπτικόν Συμβούλιον.

*Άρθρον 13.

Πάσα άπαίτησις του Ταμείου κατά των ήσφαλισμένων ή τρίτων έξ οιασδήποτε αίτίας εισπράττεται παρά του Ταμείου κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων, εν συνδυασμώ προς τους νόμους 2097)1952 και 2252)1952.

Εν πάση περιπτώσει ή δικαστική όδός παραμένει έλευθέρα εις το Ταμειον.

*Άρθρον 14.

Υγειονομικοί άξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων και υόνιμοι Ύγειονομικοί, δημόσιοι υπάλληλοι, ως και οι μόνιμοι Ύγειονομικοί υπάλληλοι των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ήσφαλισμένοι παρά τώ ΤΣΑΥ άπαραινούμενοι της ύπηρεσίας των ή άποχωρούντες τη αίτήσει των μετά 20ετή τουλάχιστον ύπηρεσίαν, χωρίς να έχωσι συμπληρώσει την άπαιτουμένην ήλικίαν προς χορήγησιν αυτοίς συντάξεως υπό του ΤΣΑΥ, δύνανται να συνεχίσωσι την παρά τώ Ταμείω ασφάλισίν των, έστω και άν δεν άσκήσι το έπάγγελμα, καταβάλλοντες εφεξής τας εισφοράς του έλευθέρως άσκούντος δια τον ύπόλοιπον χρόνον, καθ' δν δεν άσκούν το έπάγγελμα.

2. Μέτοχοι του Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικοί άξιωματικοί των ενόπλων Δυνάμεων και μόνιμοι υγειονομικοί δημόσιοι υπάλληλοι και μόνιμοι υγειονομικοί υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. συμπληρούντες χρόνον ύπηρεσίας πλήρους συντάξεως, κατά την ισχύουσαν περί αυτών νομοθεσίαν, και άποχωρούντες ταύτης, μη άσκούντες δε μετά ταύτα το έπάγγελμα, τυγχάνουσι συντάξεως παρά του Τ.Σ.Α.Υ.

Β. Δ. εκδιδόμενον προτάσει του Ύπουργού Κοινωνικής Προνοίας, μετά πρότασιν του Δ. Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., θέλει καθορίσει: τας υποχρεώσεις αυτών άφ' ής υπήχθησαν εις την ασφάλισιν του Ταμείου, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος.

Αι αναλογιστικώς διαμορφούμεναι υποχρεώσεις, δυνάμει να μειωθώσι μέχρι του ήμισους του συνολικού ποσού, καταβάλλονται κατά δόσεις κατά τα υπό του Β. Δ. όρισθησόμενα. Το αυτό Β. Δ. θέλει καθορίσει: το ποσόν της χορηγητέας συντάξεως και τον χρόνον άναμονής.

*Άρθρον 15.

Διά Βας. Διαταγμάτων προκαλουμένων υπό του Ύπουργού Κοινωνικής Προνοίας, μετά πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, δύνανται να τροποποιούνται ή συμπληρούνται ή αντικαθίστανται διατάξεις οιασδήποτε του Κανονισμού Διοικητικής όργανώσεως του Ταμείου, του όποιου αι διατάξεις εξακολουθοϋσιν ισχύουσαι.

Τα άρθρα 40, 41 και 42 του Κανονισμού τούτου επανέρχονται εν ισχύϊ.

*Άρθρον 16.

Καταργούνται:

1. Αι διατάξεις του Α.Ν. 617)45 και του Ν.Δ. 693)48 περί συμμετοχής του Ύπουργείου Έργασίας εις την έποπτείαν και έλεγχον του ΤΣΑΥ.

2. Το άρθρον 2 του από 3)28.2.42 Δ)τος «περί συμπληρώσεως νομοθεσίας περί ΤΣΑΥ».

*Άρθρον 17.

1. Η σύνταξις γήρατος δύναται ν' αυξάνεται δια Β. Δ. προκαλουμένου υπό των Ύπουργών Κοιν. Προνοίας και Οικονομικών μετά πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, της παρούσης διατάξεως έχούσης εφαρμογήν και δια τας προ τής ισχύος του παρόντος άπονεμηθείσας συντάξεις. Διά Β. Δ)τος προκαλουμένου υπό του Ύπουργού Κοιν. Προνοίας δύναται να καθορισθί το σύστημα της άπονομής προσηχημένης συντάξεως. Το αυτό Διάταγμα θέλει καθορίσει: το βασικόν ποσόν της συντάξεως, το ποσοστόν επί των καταβαλλομένων εισφορών δια την προσαύξησιν, ως και το ποσόν της προσαυξήσεως αναλόγως του χρόνου συμμετοχής εις την ασφάλισιν του ΤΣΑΥ και του συνόλου των καταβολών.

Διά του αυτού Διατάγματος κανονισθήσονται και αι προσαυξήσεις των έχόντων καταβάλει εισφοράς πέραν των κανονισμένων υποχρεώσεων, συμφώνως προς το άρθρον 90α του Διατάγματος της 23.3.1934, το όποιον παραμένει εν ισχύϊ. Τα άρθρα 84 και 85 του αυτού Διατάγματος καταργούνται.

2. Η μετά την συμπλήρωσιν του όριου ήλικίας δια την συνταξιοδότησιν συνέχισις της καταβολής των προς το ΤΣΑΥ εισφορών παρέχει εις τους μετόχους δικαίωμα προσηχημένης συντάξεως κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

*Άρθρον 18.

Καταργούνται αι κάτωθι διατάξεις:

1. Το έδάφιον 2 του άρθρου 1 του από 28.4.44 Δ)τος «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως συνταξιοδοτικών τινων διατάξεων».

2. Τα έδάφια 1, 4 και 5 του άρθρου 83 του από 23.3.34 Δ)τος.

3. Το άρθρον 2 του Δ)τος της 30.4.42 «περί συμπληρώσεως της Νομοθεσίας των Ταμείων Σ.Ε.Κ., Άρτεργατών και ΤΣΑΥ».

4. Το άρθρον 5 της ύπ' αριθ. 150)3.6.42 αποφάσεως Ύπουργείου Έργασίας «περί συμπληρώσεως Νομοθεσίας άσφαλιστικών τινων όργανισμών».

5. Το άρθρον 13 του Νόμου 6441)1935 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Νόμου 5945» κλπ.

6. Το άρθρον 5 του Α. Ν. 343)1936 «περί τροποποιήσεως του Νόμου 5945 κλπ.».

7. Το άρθρον 4 της ύπ' αριθ. 35193)Σ 669)1940 αποφάσεως Ύπουργείου Έργασίας «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της Νομοθεσίας του ΤΣΑΥ».

8. Το άρθρον 1 έδαφ. β της ύπ' αριθ. 39900)9.8.38 αποφάσεως Ύπουργείου Έργασίας «περί τροποποιήσεως καταστατικών διατάξεων του ΤΣΑΥ».

9. Το άρθρον 7 της ύπ' αριθ. 40390)3.10.41 αποφάσεως Ύπουργείου Έργασίας «περί τροποποιήσεως της περί ΤΣΑΥ Νομοθεσίας».

Αι χορηγηθείσαι κατ' εφαρμογήν των καταργουμένων ως άνω διατάξεων συντάξεις μειούνται μετά τρίμηνον από της ισχύος του παρόντος κατά ποσοστόν 25 ο)ο, μετά παρέλευσιν έτέρου τριμήνου κατά 50 ο)ο, μετά παρέλευσιν έτέρου τριμήνου κατά 75 ο)ο, μετά παρέλευσιν δε έτους διακόπτονται ολοσχερώς. Αι ως άνω συντάξεις διατηρούνται εν ισχύϊ έρ' όσον κατά την κρίσιν του Δ. Σ. οι συνταξιοδοτούμενοι είναι άποδεδειγμένως άποροι.

Εντός εξαμήνου από της δημοσιεύσεως του παρόντος οι ως άνω συνταξιοδοτούμενοι υποβάλλουσι τας αίτήσεις αυτών. Το δε Δ. Σ. υποχρεούται όπως εντός έτους από της δημοσίευ-

σεως του παρόντος εκδόστη την σχετικήν πράξιν. Μέχρι της εκδόσεως της πράξεως ταύτης ή χορήγησις συντάξεως συνεχίζεται.

Όσαύτως καταργούνται αί παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 7 του Ν. Δ. 693)1948.

Άρθρον 19.

1. Οί συμπληρώσαντες τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ὑγειονομικοὶ καὶ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 62ου ἔτους ἐφ' ὅσον κέχτηνται καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ νόμον προσόντα, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ δηλώσει των καὶ ἐπὶ συγχρόνῳ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τῶν ὑποχρεώσεων μετόχου ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἐλευθέρως ἀσκούντος τὸ ἐπάγγελμα του. Κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ οἱ ὑπερβάντες τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ὑγειονομικοὶ, ὑπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω περιορισμούς.

2. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ὑποχρεώσεων τούτων γίνεται κατὰ τὴν ἀναλογιστικὴν μέθοδον, θεωρουμένου ὅτι ἡ ἐτήσια ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τοῦ ἐγγεγραμμένου ἰσοῦται πρὸς τὸ ἰσχύον κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος τῆς ἐγγραφῆς ἀντίστοιχον μέσον ἐτήσιον ἀτομικὸν ἀσφάλιστρον. Τοῦτο ἐξυρίσκεται διὰ διαιρέσεως τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην χρῆσιν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων τοῦ Ταμείου, πλην τῶν ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ τοιούτων, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μετόχων. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ ὁ ἐγγεγραμμένος δύναται νὰ καταβάλῃ ἐντὸς τριετίας κατὰ δόσεις ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου.

Προκειμένου ν' ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα χορηγήσεως συντάξεως θανάτου, ἀνικανότητος ἢ γήρατος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 26 τοῦ παρόντος, θεωρουμένου ὅτι οἱ ἐγγεγραμμένοι ἀπέκτησαν τὴν ιδιότητα τοῦ μετόχου ἀπὸ τοῦ 35ου ἔτους ἡλικίας των. Διὰ τὴν χορήγησιν δὲως παροχῶν εἰς τούτους ἢ τὰς οἰκογενείας των ἀπαιτεῖται πάντως ἡ πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως ὁλοσχερῆς ἐξόφλησις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρεώσεων.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ὑπάρχοντα καὶ οἱ ἤδη ἐγγεγραμμένοι ὑγειονομικοὶ, ἐφόσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς των εἶχον ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 50 ἐτῶν καὶ δὲν εἶχον καταβάλῃ τὰ ἀναλογιστικῶς ὀφειλόμενα κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ὀριζόμενα.

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τριετὴς ἀναμονὴ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς τῶν ἀναλογιστικῶς κατὰ τὸ Ν. Δ. 693)1948 ὀφειλομένων πρὸς τὸ Ταμεῖον, δι' ὅσους ὑπήγοντο μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ άρθρου 7 τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Διατάγματος. Οἱ μὴ καταβάλλοντες ἐκ τούτων τὰ ἀναλογιστικῶς ὀφειλόμενα, δὲν εἶναι ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ δύνανται ν' ἀναλάβωσι πᾶσαν καταβολὴν των.

5. Παρατείνεται ἡ προθεσμία ἐγγραφῆς ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ἐνόπλων Δυνάμεων ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Άρθρον 20.

Υγειονομικοὶ ὄντες μέτοχοι τοῦ Ταμείου πρὸ τῆς συνταξιοδοτήσεώς των ἐκ τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑφ' οὗς ὄρους εἶρξαι ἡ διατάξις τοῦ άρθρου 7 παραγρ. 3 τοῦ Α. Ν. 693) 48, μὴ δικαιωθέντες ἐάσει τῆς διατάξεως ταύτης συντάξεως, διατηροῦσι τὴν ιδιότητα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ μετόχου, ἐστὼ καὶ μὴ ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα, ὑποχρεούμενοι νὰ καταβάλλουν τὰς εἰσφοράς τοῦ ἐλευθέρως ἀσκούντος.

Συντάξεις χορηγηθεῖσαι ἤδη εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 7 παράγραφος 3 τοῦ Ν. Δ. 693)48 διατηροῦνται, μὴ ἀναθεωρούμεναι.

Άρθρον 21.

1. Τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Δ)τος τῆς 23.3.34 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Συντάξις λόγῳ θανάτου τοῦ μετόχου χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπιβιούντα ἐκ τῶν συζύγων ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν τῇ γήρᾳ, ὡς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, πέραν δὲ τῆς ἡλικίας ταύτης, ἐφ'

ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν ἕνεκα σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ ἐλαττώματος, εἰς δὲ τὰ θήλεα ἐφ' ὅσον χρόνον εἶναι ἄγαμα καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Σ. δὲν εἶναι εὐπορα.

Ἡ σύνταξις τῆς γήρατος ὀρίζεται εἰς 60 % συντάξεως γήρατος».

2. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ άρθρου 100 τοῦ Διατάγματος 23.3.1934 καταργεῖται.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 90 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὡς καὶ τοῦ ἐδαφ. 1 παραγρ. ε' καὶ ἐδαφ. 2 τοῦ άρθρου 100 τοῦ Κ. Ν. 5945 τοῦ 1934 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ γάμων τελεσθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου άρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἀπονεμηθεῖσων συντάξεων.

Άρθρον 23.

Χορηγηθεῖσαι συντάξεις ἔασι τοῦ άρθρου 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 30.4.42 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοαφασίσεως Ὑγειονομικῶν κλπ.» διακόπτονται ὀριστικῶς ἐφόσον οἱ κατ' ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τυχόντες συντάξεως συνταξιοδοτοῦνται ἄλλοθεν.

Άρθρον 24.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 77 τοῦ Δ)τος τῆς 23.3.34 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀναγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος ἀναδρομικῶς πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ συντάξεως αἰτήσεως εἰς τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου».

Άρθρον 25.

1. Εἰς τὰ λόγῳ γήρατος ἐξερχόμενα τῆς ἀγῆσεως τοῦ ἐπαγγέλματος πρόσωπα καὶ συνταξιοδοτούμενα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγεῖται, ἐκτὸς τῆς κεκανονισμένης συντάξεως, καὶ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετος ἀποζημιώσις ἴση πρὸς τὸ ποσὸν τῶν τριῶν πλήρων μηνιαίων συντάξεων γήρατος.

Ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου ἀναμονῆς ἢ ἀποζημιώσις τῶν τριῶν ὡς ἄνω βασικῶν συντάξεων γήρατος παρέρχεται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

2. Οἰκογένειαι ἀποδιούντων συνταξιούχων ὑγειονομικῶν δικαιούνται δι' ἐξόδα κηδείας ποσοῦ ἴσου πρὸς τρεῖς μηνιαίας βασικὰς συντάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούνται τοιούτων ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Άρθρον 26.

Δικαίωμα συντάξεως δὲν ὑφίσταται ὁπωσδήποτε :

1) Ἐὰν ἡ καταβολὴ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 62ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἢ μετὰ τὴν ἐπέλευσιν ἀνικανότητος καὶ

2) Ἐὰν καθυστερήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὑπερβαῖνον τοὺς 12 μῆνας καὶ δὲν παρέλθῃ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τούτων τετραμήνον.

Ἡ μὴ παρέλευσις τοῦ τετραμήνου δὲν ἐμποδίζει τὴν συνταξιοδότησιν, ἐὰν ὁ θάνατος ἢ ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθον ἐκ βιαίου συμβάντος.

Τὰ ἄρθρα 56 καὶ 57 ἐδαφ. 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1934 καταργοῦνται.

Άρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Διατάγματος 23.3.1934 ὡς ἰσχύει σήμερον ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἴνα ἀπονεμηθῇ σύνταξις γήρατος κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ προηγούμενου άρθρου ἀπαιτεῖται ὁ ἠσφαλισμένος νὰ ἔχῃ 10 ἐτῶν τοῦλάχιστον συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ἐξ ὧν τὰ τρία ἔτη ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸν ἀμέσως πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως χρόνον.

Προκειμένου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως θανάτου ἢ ἀνικανότητος ὁ χρόνος ἀναμονῆς τοῦ άρθρου 82 τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὀρίζεται εἰς πενταετίαν.

Ἡ σύνταξις γήρατος προκείμενου περὶ γυναικῶν ἀπονέμεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 58ου ἔτους».

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ καθόλου δικαίωμα πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους ἐν γένει τοῦ Ταμείου παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννέσεώς του.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραγράφῃ ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γεννηθέντων δικαιωμάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅπως ταύτη δὲν δύναται ἡ παραγραφή νὰ συμπληρωθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ πενταετία αὕτη προκείμενου περὶ δικαιοῦχου οἰκογενείας θανόντος φαρμακοποιοῦ ἄρχεται μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχόμενης προθεσμίας πρὸς διατήρησιν τοῦ φαρμακείου ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς μεταβιβάσεως τούτου.

2. Αἱ κατὰ τοῦ Ταμείου ἀπαιτήσεις τῶν ὡς ἄνω ἡσφαλισμένων διὰ τὴν πληρωμὴν συντάξεων ἢ βοηθημάτων ἀναγνωρίζονται καὶ καταβάλλονται μόνον διὰ τὴν προηγουμένην τῆς υποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως διετίαν. Μέχρι τῆς ἰσχύος τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγνωρίζονται αἱ ἰσχύσασαι καὶ ἐφαρμοσθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας 35193)Σ. 669)1940 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας τοῦ ΤΣΑΥ».

Ἄρθρον 29.

Ὁ προσλαμβανόμενος ὑγειονομικὸς εἰς ἑμμίσθον ἰδιωτικὴν θέσιν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 1 τοῦ Ν. 1040) 1943 ὑποχρεοῦται τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἔτους εἰς γνωστοποίησιν τῆς προσλήψεώς του πρὸς τὸ Ταμεῖον. Πρὸς γνωστοποίησιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ καταβολὴ τῶν κεκατονισμένων εἰσφορῶν πρὸς αὐτό.

Ἄρθρον 30.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται δι' ἀποφάσεώς του ν' ἀναθέσῃ τὴν εἰσπραξὶν μηνιαίων εἰσφορῶν, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου πόρου τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὰς πληρωμὰς, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, εἰς τινὰ τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, Ἀγροτικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς ἢ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια ἢ ἕτερα ἀνεγνωρισμένα γραφεῖα εἰσπράξεων, ρυθμίζον ἀναλόγως καὶ τὴν καταβλητέαν προμήθειαν.

Ἄρθρον 31.

Ὅταν δὲν προκύπτῃ ἐκ ληξιμαρχικῆς πράξεως ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν τῆς γεννήσεως ἢ ἄλλου γεγονότος κρισίμου διὰ τὰ κατὰ τοῦ Ταμείου δικαιώματα θὰ θεωρῆται τὸ γεγονὸς ἐπελθὼν τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καὶ δ' ὁ συνέθε τοῦτο.

Ἄρθρον 32.

Λήψεις χρημάτων παρὰ τοῦ Ταμείου καταβληθέντων παρ' οἰουδήποτε τότε μόνον ἔχει ἀποτελέσματα διὰ τὰ δικαιώματα ἔναντι τοῦ Ταμείου ἂν συντρέχουν διὰ ταῦτα καὶ αἱ λοιπαὶ διὰ τὰς παροχὰς ταύτας προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 33.

Χρηματικὰ ποσὰ καταβληθέντα εἰς συνταξιούχους ἢ οἰκογενείας αὐτῶν κατὰ παράθεσιν τῆς διατάξεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 35193)Σ. 669)40 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς ὀριζούσης, ὅτι μόνον διὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως διετίαν καταβάλλονται συντάξεις, εἶναι ἐπιστρεπτέαι.

Ἡ ἐπιστροφή θὰ γίνῃ διὰ παρακρατήσεως τοῦ 1)10 τῆς χορηγουμένης συντάξεως ἐὰν ὁ συνταξιοδοτούμενος εἴναι ἄπορος, ἄλλως τοῦ 1)6 αὐτῆς.

Ἄρθρον 34.

1. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθησέμενου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συμπληρωθῶν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου α) ὑγειονομικοὶ ἀσχοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, β) αἱ μάται, γ) αἱ ἐπισκέπτρια ἀδελφαὶ καὶ δ) οἱ ἐπόπται ἐξυγίανσεως. Τὸ ὡς ἄνω Β. Διάταγμα θέλει καθορίσει πᾶσαν

λεπτομέρειαν ἀφορῶσαν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, τὸν χρόνον ἀναμονῆς καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας συντάξεως.

2. Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύναται νὰ ὑπαχθῶσι προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας ἀσχέτως ἡλικίας, ὡς καὶ οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι ὑγειονομικῶν Συλλόγων Ν.Π.Δ.Δ.

Τὸ αὐτὸ Β. Διάταγμα θέλει καθορίσει πᾶσαν λεπτομέρειαν ἀφορῶσαν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἀναλογιστικῶς διαμορφουμένας συμφώνως τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον εἶχον τὴν ιδιότητα ἐκτοτε τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἀπὸ τῆς μετέπειτα κτήσεως τῆς ιδιότητος ταύτης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον, τὰς ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των καὶ ἐφεξῆς εἰσφοράς, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας συντάξεως καὶ τὸν χρόνον ἀναμονῆς. Αἱ ἀναλογιστικῶς διαμορφούμεναι ὑποχρεώσεις, καταβαλλόμεναι εἰς δόσεις κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Δ. ὀρισθησέμενα, δύναται νὰ μειωθῶσι κατὰ τὸ 1)3 τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐξόδου των ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας πρὸ τῆς συμπληρώσεως 35ετοῦς ὑπηρεσίας ἢ συνταξιοδοτήσεως των ἄρχεται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ διὰ τοὺς λοιποὺς ἡσφαλισμένους προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας, ὑποχρεουμένων ὅπως κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ διάστημα τούτῳ καταβάλλωσι τὰς εἰσφοράς τοῦ ἐλευθέρως ἀσχοῦντος ὑγειονομικοῦ.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ ἤδη ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Ἐὰν ἐνεγράφον οὗτοι μέχρι τοῦ ἔτους 1948 συμπεριλαμβανομένου καὶ ἦγον ἡλικίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ 50ὸν ἔτος, ἐφαρμογὴν ἔχουν δι' αὐτοὺς αἱ διατάξεις περὶ ἐμμίσθων ὑγειονομικῶν. Οὗτοι δὲ ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας των μετὰ συμπλήρωσιν 25ετοῦς ὑπηρεσίας, χωρὶς νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ ἀπαιτούμενον ὄριον ἡλικίας διὰ τὴν συνταξιοδοτήσιν των παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δικαιοῦνται τότε πεντηκοστῶν τῆς κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν περὶ Τ.Σ.Α.Υ. πλήρους συντάξεως ὅσα εἶναι τὰ ἔτη συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Α. Ν. 617)35 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντος ἀπὸ 7)30.6.46 Διατάγματος, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφ. 1 παρ. α' καὶ β' τοῦ Ν. Διατάγματος 693)48 καταργοῦνται.

Αἱ δὲ τυχὸν καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ δύναται νὰ ἀναληφθῶσιν, ἐντόκως ἐφ' ἧς κατεβλήθησαν πρὸς 7ο), ἐφ' ὅσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ δηλώσεώς των δὲν θὰ ἀπεδέχοντο τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπαγωγὴν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ συνταξιοδοτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου θέλουσιν ἀναθεωρηθῇ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς νομιμότητος αὐτῶν.

2. Διὰ Β. Δ. ἐκδοσέμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας ὀρισθησονται ἡ σύνθεσις τῆς πρὸς τοῦτο ὀρισθησέμενης ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασία. Τὸ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως θὰ ὀρίσῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσαν ἄλλην συναρτὴν λεπτομέρειαν. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὀρισθησεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν.

3. Πικρανόμως χορηγηθεῖσαι συντάξεις ἂν οἱ συνταξιοδοτούμενοι δὲν εἶναι ἄποροι παύουν τοῦ λοιποῦ χορηγοῦμεναι.

4. Ἐξαίρονται τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ κυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αἱ χορηγήσασαι συντάξεις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 693)48 εἰς ὑγειονομικοὺς μόνιμους ἐγκατεστημένους καὶ ἀσκήσαντας ἐν Δωδεκανήσῳ. Ὑγειονομικοὶ ἀσχοῦντες ἐν Δωδεκανήσῳ ἄγοντες κατὰ τὴν ἐγγραφὴν των ἡλικίαν μείζονα τῶν 60 ἐτῶν ἀπαιλλασσονται τοῦ ἀναλογιστικοῦ ὑπολογισμοῦ των εἰσφορῶν των κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 36.

Λογίζονται ως μονίμως άσχοϋντες τὸ ἐπάγγελμα πτυχιούχοι φαρμακτικοί οἱ ἔχοντες ἐπ' ὀνόματί των άδειαν λειτουργίας ἐργασταρίου ἢ ἐργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ ἀμοιβῇ εἰς φαρμακευτικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμοὺς πάσης φύσεως, ὡς καὶ οἱ ἀσχολούμενοι εἰς φαρμακευτικὰς ἐργασίας, ὑφ' ἰκανήποτε ιδιότητα.

"Αρθρον 37.

Δὲν εἰσάγεται ἡ σχετικὴ αἴτησις εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἂν μὴ προηγουμένως δὲν ἔχωσιν ἐξοφληθῇ καὶ πᾶσαι αἱ ὑφιστάμεναι ὑποχρεώσεις ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας τοῦ ἡσφαλισμένου.

"Αρθρον 38.

Αἱ κείμεναι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸ Ταμεῖον εἴτε εἰς Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις περιέχονται εἴτε εἰς νομοθετήματα ἄλλης βαθμίδος, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου κατ' ὃν ἐξεδόθησαν, καθίστανται νόμιμοι καὶ κυρεῖνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, τροποποιούμεναι μόνον κατὰ τὰ σημεῖα κατ' ἃ θίγονται διὰ τοῦ παρόντος καὶ διατηρούμεναι κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν ἰσχύϊ.

"Αρθρον 39.

1. Ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου προσληφθέντες ὡς εἰσπρακτορες καὶ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ θετίαν, δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου νὰ μεταταγοῦν εἰς τὸ λοιπὸν Διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προσόντα καὶ ἔχουν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

2. Ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι, ὑπηρεταὶ τοῦ Ταμείου, κεκτημένοι ὑπερπενταετῇ ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῇ ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν, δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου νὰ μονιμοποιηθῶσιν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολουθοῦ βάρει τῶν οὐσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 40.

1. Συνιστάται παρὰ τῷ Ταμείῳ θέσις Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορίζεται παρὰ τοῦ Δ. Σ. ὁ κεκτημένος πτυχίον Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Οὗτος μετὰ ὁμῆνον δοκιμασίαν καθίσταται μόνιμος δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἄλλως ἀπολύεται. Προϊσταται ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου καὶ μετέχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Σ. ὡς εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου. Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καθορίζονται διὰ τοῦ κανονισμοῦ ὀργανώσεως.

2. Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ προσλάβῃ ἐπὶ συμβάσει τρία τὸ πολὺ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ν' ἀναθέσῃ εἰδικὴν ἀπασχόλησιν παρὰ τῷ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ εἰς ὠρισμένον τομέα δραστηριότητος αὐτοῦ. Ἡ πρόσληψις, ἢ ἀποζημίωσις καὶ ὁ χρόνος διαρκείας τῆς συμβάσεως καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Προνοίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1811)1951 καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων Β. Δ. καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1957.

4. Προκειμένου περὶ παιθαρχικῆς διώξεως ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου δύναται ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων εἰς ἓνα τῶν τεχνικῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

"Αρθρον 41.

Διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας θέλει κωδικοποιηθῇ ὁλόκληρος ἡ διέπουσα τὸ ΤΣΑΥ νομοθεσία, ἐξαιρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ. Διοικητικῆς Ὄργανώσεως τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 55430 τῆς 27.10.39 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ τῶν Διαταγμάτων τῆς 11.1.34 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ἀπὸ 25.9.26 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 8.8.1925 περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοσφαλίσεως τῶν Ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι, τῆς 16.2.34 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 8ης Αὐγούστου 1925 περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοσφαλίσεως τῶν Ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι, τῆς 9.6.34 περὶ ἐνεργείας ἐλέγχου διὰ τὴν ἐξαχρίβωσιν τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἱατροσήμου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 40 ἀρθρ. 14 ψηφ. Β τοῦ Νόμου 5333 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 5945, τῆς 13)24.12.48 περὶ τῆς συνελεύσεως Ἀντιπροσώπων τῶν Μετόχων τοῦ ΤΣΑΥ. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη ἀποκαθαίρουσα καὶ διατυπῶσα εἰς ἐνιαῖον κείμενον τὰς διαφόρους διατάξεις Νόμων, Διαταγμάτων Νομοθετικῶν καὶ ἄλλων Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον, θὰ γίνῃ ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν τῶν διατάξεων, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ μεταβάλλωνται φραστικῶς ἀπαλειφομένων ὧν εἴτε ἀπώλεσαν λόγῳ παλαιότητος τῶν τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς των, εἴτε ἔχουσιν ἐκ πλαγίου ἢ σιωπηρῶς καταργηθῇ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κωδικοποίησις νὰ περιλάβῃ τὰς ἐχούσας ἐφαρμογὴν διατάξεις τῆς περὶ ΤΣΑΥ Νομοθεσίας.

Τῆς ἐργασίας ταύτης θὰ ἐπιμεληθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, συνιστῶν πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴν.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ ἐκθέσεώς του θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοιν. Προνοίας ἵνα οὗτος προκαλέσῃ τὸ σχετικὸν Διάταγμα.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει καθορισθῇ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, ΣΤ. ΠΟΛΤΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Κ. ΓΙΑΒΑΣΟΓΛΟΥ, ΓΕΡ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐκδόσεως ὑπογράφει καὶ ἐκτελεστικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῇ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Ἑσωτ.	Ἐξωτ.
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150	200
2. » » » Β'	» 100	150
3. » » » Γ'	» 100	150
4. » » Παράρτημα	» 100	150
5. » » Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 250	300
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	» 100	150
7. » » Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50	100
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700	—

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὁρίσθη ὡς ἑξῆς :

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ.	10
2. » » » Β'	»	5
3. » » » Γ'	»	5
4. » » Παράρτημα	»	5
5. » » Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	20
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	»	5
7. » » Δελτίου Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	2
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	40

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὅλην κληρὸν τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, ἑξαίρεσις εἰδικῶν περιπτώσεων, τιμᾶται δραχ. 1.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	3.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων ..	»	300
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939 ..	»	25
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	120
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	150
9. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	60

10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	300
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	»	100
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ...	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300

II. Εἰς τὸ Παράρτημα :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	25
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱματικῶν ὑδάτων... ..	»	200
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5 οο.		

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ